

การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Administration of Coastal Restoration in Krabi Province by the Krabi Provincial Administrative Organization According to the Sufficiency Economy Philosophy

สุริษฐ์ พลักดิ์
Saritpong Keawkomg and Sampan Polpuk

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาธุประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
Doctor of Philosophy Program in Public Administration, Eastern Asia University

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานผสมผสาน นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัจจุหางของการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการประสบความสำเร็จ และ (4) ตัวแบบการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การศึกษานี้เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบได้ค่าความเที่ยงตรงที่ระดับ 0.88 และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.97 ประชากร คือประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีจำนวน 1,010,898 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี จำนวน 1,109 คน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ ค่าการคาดถอยพหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพอีกด้วย ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ไม่ได้ใช้ปัจจัยที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น ไม่ได้มาใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการ (2) แนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ควรใช้ปัจจัยที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น ไม่ได้มาใช้สนับสนุนในการบริหาร (3) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญคือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ และมีภาวะผู้นำ และ (4) ตัวแบบในการบริหารจัดการ เรียงตามลำดับจากความสำคัญมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ด้านการรวมกลุ่ม ด้านความมีเหตุผล ด้านความพอใจประมาณ และด้านการมีความรู้และคุณธรรม ตามลำดับ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การฟื้นฟูชายฝั่งทะเล, องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่, ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

This study used mixed methods research. The main objectives of this study were to study (1) problems of the administration (2) guidelines for the development of administration (3) factors taking part in the success of the development guidelines, and (4) the administration standards to develop the administration of coastal restoration in Krabi province. The emphasis was on survey research using questionnaires. The population was comprised of 455,248 residents within the area in Krabi province. A total of 1,109 samples were calculated by Taro Yamane's formula. Statistics used were mean, standard deviation, t-test, multiple regressions, and Pearson's coefficient of correlation. The structured in-depth interview was applied with 9 experts for qualitative data. The findings were

(1) the significant problems were the Krabi provincial administrative organization had used factors affecting environment to support in administration to save budget and no impact on the environment bamboo, for instance, bamboo (2) the significant guideline of development was the Krabi provincial administrative organization should have used factors affecting environment to support in administration to save budget and no impact on the environment bamboo, for instance, bamboo (3) the factors are the significant factors to accomplishment of the development for administration consisting of internal factor was administrators of the Krabi provincial administrative organization have vision and Leadership, in the parts of external factor was public, private, community and people' budget support the Krabi provincial administrative organization on coastal protection. (4) The model of administration was the emphasis on self-immunity aspect.

Keywords: administration, coastal restoration, Krabi provincial administrative organization, the sufficiency economy philosophy

บทนำ

จังหวัดกระนีพื้นที่ 4,708.512 ตารางกิโลเมตร
ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาหินปูนที่มีลักษณะ
เป็นภูเขาโตกด ๆ เตี้ย ๆ มีถ้ำหินปูน บ่อน้ำร่อง และแอ่งน้ำ
ที่เกิดจากการยุบตัวของพื้นดิน สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น
ลอนลาด และที่ราบเชิงเขาบริเวณทางตอนบนของพื้นที่
ทางตอนกลางของพื้นที่มีแนวภูเขาที่สำคัญทอดตัวในแนว
เหนือใต้ได้แก่ ภูเขาพนมเบญจมาศ นอกจากนี้บริเวณด้าน
ตะวันตกของพื้นที่มีลักษณะเป็นที่ราบแคบ ๆ ตามชายฝั่ง
ทะเลมีความยาวประมาณ 160 กิโลเมตร มีลักษณะเป็น
ชายฝั่งทะเลตัวจิ้งทำให้ชายฝั่งทะเลมีลักษณะเว้าแหว่ง
สูงชันต่างกัน บางบริเวณมีภูเขาริดกับชายฝั่งทะเล เช่น เขากาโรส และมีหมู่เกาะน้อยใหญ่ ประมาณ 154 เกาะ แต่
เป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 13 เกาะ และเกาะที่
สำคัญได้แก่ เกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งเป็นสถานที่ท่อง
เที่ยวที่สวยงามติดอันดับของโลก องค์การบริหารส่วน
จังหวัดกระนีพื้นที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45 (7) ที่กำหนดให้
องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องคุ้มครอง ดูแล และบำรุง
รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงต้องมี
การฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนีพื้นที่ของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2540 มาตรา 45 (7) (กระทรวง
มหาดไทย, 2540)

ปัญหาการกัดเซาะเป็นทางยาวตลอดแนวชายหาด
จุดที่เป็นปัญหานักที่สุดคือ พื้นที่ช่วง 700 เมตร บริเวณหอ
สัญญาณเตือนภัยสีน้ำเงิน แม้ที่ผ่านมาจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง¹
ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และจังหวัดกระบี่ จัดหาแนวทาง
ป้องกันแล้วแต่ไม่สามารถยับยั้งเรื่องของคลื่นที่ซัดเข้ามาได้
ทำให้ที่ดินของชาวบ้านหายลึกลงไปในทะเลอีกประมาณ
กว่า 500 เมตร โดยชาวบ้านที่มีเอกสาร นส. 3 ก. จำนวน
7 ราย พื้นที่ประมาณ 50 ไร่ ซึ่งปัจจุบันที่ดินบริเวณดัง²
กล่าวมีมูลค่าสูงถึง ไว้ละ 3 ล้านบาทแต่ชาวบ้านได้แต่ต้อง³
กรองเฉพาะหนังสือเอกสารสิทธิ์เพียงอย่างเดียว ส่วนที่ดิน⁴
กล้ายเป็นทะเลไปแล้ว จะมีน้ำเริ่มที่จะกระทบถึงตัวบ้านที่⁵
สร้างอยู่ในบริเวณเดียวกันเกือบ 100 ครัวเรือน จึงเห็นได้
ว่าผลกระทบที่เกิดจากการกัดเซาะชายฝั่งส่งผลกระทบแก่⁶
ประชาชนในบริเวณดังกล่าวทุกด้าน รวมทั้งการไม่มีที่อยู่⁷
อาศัย มีคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำเนื่องจากไม่สามารถประกอบ⁸
อาชีพได้ตามปกติและสุขภาพจิตเสียเนื่องจากความวิตกกังวล⁹
ผลกระทบดังกล่าวสามารถป้องกันและลดผลกระทบ¹⁰
ให้เบาบางลงได้ โดยเตรียมพร้อมและความร่วมมือ¹¹
ทั้งจากภาครัฐ ชุมชนชายทะเลและประชาชนทุกภาคส่วน¹²
มีทางเลือกในการแก้ปัญหาซึ่งต้องศึกษาถึงวิธีการที่ดีที่สุด¹³
โดยสอดคล้องกับความต้องการของชาวบ้านแต่ต้องถูก¹⁴
ต้องตามหลักวิชาการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวองค์การบริหาร¹⁵
ส่วนจังหวัดกระบี่จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเพื่อ¹⁶

พื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ตามป์รัชฎาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนจังหวัดบีจึงให้การสนับสนุนแก่ปัญหาด้วยการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ด้วยการนำแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันไปและเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีระบบ (กิตติชัย เอ่งฟ้าวน และคณะ, 2557)

ในปัจจุบันการบริหารจัดการในด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามมานาตรา 45 (7) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ตั้งแต่ให้ชายฝั่งทะเลของจังหวัดกระบี่มีปัญหาในด้านการกัดเซาะบางพื้นที่ มีความยาวรวม 17 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 10.63 ของความยาวชายฝั่งทั้งหมด ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการในด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จึงมีความเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว มีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขด้วยการพัฒนาการบริหารจัดการในด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริเวณชายฝั่งทะเลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะหากปล่อยทิ้งไว้ให้เป็นไปตามธรรมชาติจะเกิดความเสียหายในลักษณะที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นตามผลของการพั่งพาต่อน และปัญหาการขาดการระบบที่เกิดขึ้นในข้างต้นด้วยเหตุผลดังกล่าว นี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยนำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษา ด้วยเห็นว่า เป็นกรอบแนวคิดที่ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาประเทศในสถานการณ์ปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่ง

ทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. แนวการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3. ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้การพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. นำเสนอตัวแบบการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี ได้แก่ การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง(วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550) และการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ การวิเคราะห์เบรเยมเทียนตัวชี้วัด” (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2552)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ชนิชญ์สรสี สืบสังข์ (2556) การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของกรุงเทพมหานคร ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ บุญยา มั่นฤกษ์ (2556) การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครปฐม

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วยกรอบแนวคิดหลักส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ คือ (1) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อสภาพปัญหาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน (2) ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่ขององค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน (วิรช วิรชันภิวารรณ, 2550) ในขณะเดียวกัน ผู้ศึกษาได้นำ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการบริหารจัดการที่เรียกว่า 5M (วิรช วิรชันภิวารรณ, 2552) และตัวแปรอิสระรอง คือ ปัจจัยที่มีส่วน

ตัวแปรอิสระ (เหตุ)

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน

1. ความพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล
3. การมีภูมิคุ้มกัน
4. การมีความรู้และคุณธรรม
5. การรวมกลุ่ม

สำคัญที่ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบความสำเร็จ ดังภาพ 1

ตัวแปรตาม (ผล)

การบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน

1. ความพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล
3. การมีภูมิคุ้มกัน
4. การมีความรู้และคุณธรรม

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามกระบวนการ แนวคิดที่เรียกว่า 5 M

1. การบริหารการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (man)
2. การบริหารจัดการงบประมาณ (money)
3. การบริหารการจัดการทั่วไป (management)
4. การบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ (material)
5. การประสานงาน (mediation)

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบผลสำเร็จ

1. ปัจจัยภายใน
2. ปัจจัยภายนอก

ตัวแบบการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดgrade 5 ขององค์กรบริหารจัดการส่วนจังหวัดgrade 5 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดัชนนิการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) โดยใช้การการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นหลัก ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 3 ประเภท ได้แก่ (1) เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) เก็บข้อมูลปริมาณ จากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และ (3) จากการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร การศึกษาระดับการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์กรบริหารส่วน จังหวัดกระนี่ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียงในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากประชาชนทั้งหมดที่อยู่ในจังหวัดกระนี่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 455,248 คน (กรมการปกครอง, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง คือเป็นประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดกระนี่ ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,109 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 97% และค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.03

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยจะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเล และเคยหรือกำรงำนที่ทางการบริหารในองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ จำนวน 9 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) แบบมาตราประมินค่า หรือมาตราส่วนต่อหน่วย (rating scale) 3 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อยตามแบบของ Likert (1961) เป็นเครื่องมือ และที่ผ่านการทดสอบมีค่าความเที่ยงตรง (IOC) ที่ระดับ 0.88 และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.97

การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสอบถามแบบกึ่งแบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือสัมภาษณ์เฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ 3 วิธี คือ (1) เก็บข้อมูลจากเอกสาร หรือวิจัยเอกสาร (2) เก็บข้อมูลปริมาณจากการวิจัยสถาน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และ (3) เก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง

เก็บข้อมูลจากเอกสาร หรือวิจัยเอกสาร เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการกำหนดตัวตุปะรังค์ของการวิจัย ครอบแนวคิดการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างแบบสอบถาม การอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

เก็บข้อมูลปริมาณจากการวิจัยสถาน เก็บรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์กลับมา ได้ 1,108 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.90 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,109 คน ต่อจากนั้น ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้งเพื่อนำเข้าสู่การดำเนินการตามขั้นตอนของการศึกษาต่อไป และเมื่อถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์แล้ว ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลหลักที่ได้จากการวิจัยภาคสนามในขั้นตอนของการอภิปรายผล และการให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เป็นการวิเคราะห์แสดงผลการศึกษาในรูปของตาราง ประกอบกับการใช้รูปแบบของการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ (1) ค่าสถิติร้อยละ (percentage) (2) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ (3) การทดสอบด้วยค่าที (T-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลเชิงปริมาณ

1. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.92$, $SD = 0.17$) ต่อ ภาพรวมสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพื้นที่ชุมชนที่มีความหลากหลายทางเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (3) ด้านความมีเหตุผล (4) ด้านการรวมกลุ่ม และ (5) ด้านการมีความรู้และคุณธรรม และปัญหาที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุว่า “ไม่ได้ใช้ปัจจัยที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น ไม่ไ่่นำมาใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการเพื่อประยุกต์งบประมาณและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 1.97$, $SD = 0.27$)

ตาราง 1

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพื้นที่ชุมชนที่มีความหลากหลายทางเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน และค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมจากมากไปน้อย

สภาพปัญหา	แนวทางการพัฒนา
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 5 ด้าน (SD)	2.93 (0.22)
ค่าเฉลี่ยรวมแต่ละด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยรวมจากมากไปน้อย (SD)	
1) ด้านความพอประมาณ “ได้แก่ คำตามที่ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดระบุว่า “ไม่ได้ใช้ปัจจัยที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น ไม่ไ่่นำมาใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการเพื่อประยุกต์งบประมาณและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม”	1.92 (0.17)
2) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	2.94 (0.22)
3) ด้านความมีเหตุผล	2.93 (0.23)
4) ด้านการรวมกลุ่ม	2.93 (0.23)
5) ด้านการมีความรู้และคุณธรรม	2.93 (0.24)

3. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.22$) ต่อภาพรวมปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบผลสำเร็จ จัดแบ่งตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและภายนอก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านปัจจัยภายใน ก่อตัวคือ ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำ มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำ และมีการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 0.22$) ด้านปัจจัยภายนอก ก่อตัวคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและประชาชนร่วมให้การสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 0.28$)

4. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.28$) ต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามแนวคิดการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ (2) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการงบประมาณ (3) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ (4) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการทั่วไป และ (6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการประสานงาน และประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำมีผู้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานตามแผนงานการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ถูกต้องตามแผนงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำ ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.27$)

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 5)

5.1 จำแนกตามเพศ พบว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามแนวคิดการบริหาร

จัดการหน่วยงานภาครัฐ ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.2 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

6. ผลการวิเคราะห์หาตัวแบบการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ด้านความมีภูมิคุ้มกัน (2) ด้านพอประมาณ (3) ด้านความมีเหตุผล (4) ด้านการการรวมกลุ่ม และ (5) ด้านความรู้คู่คุณธรรม

7. ผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน สำหรับความคิดเห็นต่อ ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1 และข้อ 2) มีดังนี้

7.1 ผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ต่อปัญหาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า เห็นด้วยกับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชุมชนฟังทะเลจังหวัดกระน้ำขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย จำนวน 3 ด้าน ดังนี้ (1) ปัญหาด้านการมีภูมิคุ้มกัน คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระน้ำไม่มีการวางแผนอย่างมีความยึดหยุ่นในการปรับตัวตามปัญหาในอนาคต (2) ปัญหาด้านการมีความ

รู้และคุณธรรม คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ยังขาดการจัดฝึกอบรมให้ครอบคลุมแก่นัก耘การในทุกระดับ และ (3) ปัญหาด้านการรวม คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ไม่ได้สนับสนุนให้เน้นการทำงานเป็นทีม ตามลำดับ

7.2 ผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คนต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พนวจ เห็นด้วยกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเริ่มลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย จำนวน 3 ด้าน ดังนี้ (1) แนวทางทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรวางแผนอย่างมีความยึดหยุ่นในการปรับตัวตามปัญหาในอนาคต และ (2) แนวทางทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรสนับสนุนให้เน้นการทำงานเป็นทีม และ (3) แนวทางทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ด้านการ มีความรู้และคุณธรรม คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรจัดฝึกอบรมให้ครอบคลุมแก่นัก耘การในทุกระดับ รวมถึงเจ้าหน้าที่ด้วย ตามลำดับ

การอภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.92$, $SD = 0.17$) ต่อ ภาพรวมสภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ไม่ได้ใช้ไม่ผ่านใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการเพื่อประยัดดงประมาณและไม่ผ่านกระบวนการทบท่อสิ่งแวดล้อม ผู้ศึกษามีความเห็นว่า ถึงแม่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ ได้ส่งเสริมให้ภาครัฐ และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกันแก้ปัญหาการบริหารจัดการร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่และกับประชาชน ในการดำเนินการ

ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลตามหลักของความยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้ชายฝั่งทะเลต้องถูกกัดเซาะพังทลายลง เช่น ในอดีต ก็ตาม แต่ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นยังไม่ครอบคลุมชายฝั่งทะเลทั้งหมดของจังหวัด อีกทั้งยังขาดการนำปัจจัยทางธรรมชาติตามภูมิปัญญาท่องถิ่นมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางแทนที่จะเห็นด้วยในระดับมากหรือในระดับน้อยดังกล่าว และเป็นที่น่าสังเกตว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมทั้งหมดนี้ สอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ยังไม่สามารถดำเนินการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลได้อย่างยั่งยืน

2. จากผลการศึกษาที่ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.22$) ต่อภาพรวมแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มตัวอย่างเพื่อเข้าร่วมในการบริหารจัดการกับโครงการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ศึกษามีความเห็นที่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างในขณะเดียวกันก็มีมุมมองที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คนที่ได้จากการสัมภาษณ์แนวลึก ว่า แนวทางที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ ควรให้ความรู้ในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลกับประชาชนผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงและสนับสนุนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. จากผลการศึกษาที่ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.22$) ต่อภาพรวมปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

กระปีด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบผลสำเร็จ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำและมีการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล และ ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและประชาชนร่วมให้การสนับสนุนงบประมาณ ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลผู้ศึกษามีความเห็นที่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง ในขณะเดียวกันก็มีมุ่งมองที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คนที่ได้จากการสัมภาษณ์แนวลึก ว่า เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนเห็นด้วยในระดับมาก เนื่องจากเท่าที่ผ่านมา ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำและมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และ ได้รับความร่วมมือจากภาคครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและประชาชนร่วมให้การสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ กลุ่มตัวอย่างจึงเห็นด้วยในระดับมากดังกล่าว

4. จากผลการศึกษาที่ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.28$) ต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามแนวคิดการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ รียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการทรัพยากร่มนูญ (2) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการงบประมาณ (3) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์ (4) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการบริหารการจัดการทั่วไป และ (5) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการประสานงาน และ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่สำคัญคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ความมีผู้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานตามแผนงานการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ถูกต้องตามแผนงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ ผู้ศึกษามีความเห็นที่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง ในขณะเดียวกันก็มีมุ่งมองที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คนที่ได้จากการสัมภาษณ์แนวลึก ว่า เนื่อง เพราะกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่มีผู้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานตามแผนงานการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะ

ชายฝั่งทะเลที่ถูกต้องตามแผนงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่สามารถบริหารงบประมาณในการฟื้นฟูชายฝั่งทะเลได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารจัดการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยถูกต้องกับหลักวิชาการ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท่องถิ่นในการบริหารจัดการ และ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่มีประสิทธิภาพในการประสานงานและสามารถชักชวนให้ภาครัฐ ภาคประชาชนและชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

5. จากผลการศึกษาเบรี่ยนเทียบที่พบว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ เมื่อจำแนกตามเพศ ได้แก่ ที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ได้แก่ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มตัวอย่างเพศชายกับเพศหญิง และ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือสูงกว่าปริญญาตรี อาจเป็นเพราะการที่กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นประชาชน ซึ่งมีความหลากหลาย และ อาชีวอยู่เบนกระจายทั่วเขตชายฝั่งทะเล จังหวัดกระนี่ ซึ่งบางแห่งอาจได้รับรัฐถึงการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ไม่ทั่วถึงและเท่าเทียม กัน เมื่อเป็นเช่นนี้จึงส่งผลต่อความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ดังกล่าวที่มีต่อภาพรวมประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เพื่อฟื้นฟูชายฝั่งทะเลจังหวัดกระนี่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐจึงแตกต่างกัน

6. จากผลการศึกษาที่ปรากฏว่า ตัวแบบแนวทาง

การบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ (1) ด้านความมีภูมิคุ้มกัน (2) ด้านพอประมาณ (3) ด้านความมีเหตุผล (4) ด้านการการรวมกลุ่ม และ(5) ด้านความรู้คุณธรรม ผู้ศึกษามีความเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจ รับรู้ บริบทต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ศึกษามีความเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนเห็นถึงความสำคัญของปัจจัยทั้ง 5 ด้านที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารจัดการ บริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ อันได้แก่ การท่องเที่ยวการบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ความมีภูมิความรู้ความสามารถในการดำเนินงานตามแผนงานการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ถูกต้องตามแผนงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ สามารถบริหารงบประมาณในการพื้นฟูชัยฝั่งทะเล่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการบริหารจัดการ สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์ในการบริหารจัดการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยถูกต้อง กับหลักวิชาการ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับภูมิปัญญา ท้องถิ่นในการบริหารจัดการ และมีประสิทธิภาพในการประสานงานและสามารถชักชวนให้ภาครัฐ ภาคประชาชน และชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนเห็นว่า ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 5 ด้านเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งผลการศึกษามาตรสร้างตัวแบบแนวทางการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญา

ของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรใช้ปัจจัยที่มีอยู่ในชุมชนชาติ เช่น ไม้ไผ่มาใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการเพื่อประยุกต์งบประมาณและไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นฟูชัยฝั่งทะเล่เพื่อป้องกันการกัดเซาะของคลื่นที่ทำให้ชายฝั่งทะเลต้องถูกทำลาย ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง

1.3 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรศึกษาแนวทางการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล่อย่างยั่งยืน โดยถูกต้องตามหลักวิชาการ

1.4 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการมีความรู้และคุณธรรม คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรมีความรู้ในการบริหารจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

1.5 ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ควรส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มกันเพื่อเข้าร่วมในการบริหารจัดการกับโครงการบริหารจัดการของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพื้นฟูชัยฝั่งทะเล้งหัวดกระบีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกระนี่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประสบความสำเร็จ จัด

แบ่งตามกรอบแนวคิดที่แบ่งเป็นปัจจัยภายในและภายนอก
ได้แก่ ปัจจัยภายใน คือผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด
กระบวนการนี้มีวัสดุทัศน์ มีภาวะผู้นำและมีการป้องกันการกัดเซาะ
ชายฝั่งทะเล และ ปัจจัยภายนอก คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน
ชุมชนและประชาชนร่วมให้การสนับสนุนงบประมาณ
ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระปีในการป้องกัน
การกัดเซาะชายฝั่งทะเล

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ปัจจุบันนำกรอบแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมในหน่วยงานอื่น นอกเหนือจากองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระนี้เพื่อเป็นการพิสูจน์ผลการวิจัยซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารขั้นตอนการต่อไปอย่างไรก็ตาม ในการศึกษาหรือ การวิจัยครั้งต่อไป อาจนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ซึ่งผู้ศึกษาได้นำมาเป็นแนวคิดในครั้งนี้ไปปรับใช้เฉพาะบางด้านที่เหมาะสมกับหน่วยงานที่ศึกษาไว้ หรือตัดบางด้านออกไว้โดยไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ครบถ้วนหมดทุกด้าน ในทางตรงกันข้าม อาจเพิ่มจำนวนด้านหรือตัวชี้วัดขึ้นอีกไว้ ตามความเหมาะสม แต่ควรให้เหตุผลไว้ด้วยเสมอ

2. ทำการศึกษาวิจัยแบบเจาะลึกด้านการบริหาร
จัดการขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระนี่แต่ละด้าน
อย่างเจาะจง เช่น ด้านการเมืองภูมิคุ้มกัน ด้านการรวมกลุ่ม
และด้านความพอปะรำณ เป็นต้น

3. ทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมุ่งเน้นกลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องและบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระปี้ เพื่อหาแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิด หรือตัวแบบในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็นเลิศ

References

- Aengchourn, K., et al. (2015). *Survey coastal areas with severe erosion of Klong surprises*. Krabi: Krabi Provincial Administration Organization. (in Thai)

Likert, R. A. (1961). *New patterns of management*. New York: McGraw-Hill.

Ministry of Interior. (1997). *Provincial administration organization act BE 1997*. Bangkok: Author. (in Thai)

Ministry of Interior. (2016). *Annual report 2016*. Bangkok: Author. (in Thai)

Munlurk, B. (2013). *Implementing the philosophy applied in the management of the executive management of the district, Nakhon Pathom*. Master of Public Administration Thesis, National Institute of Development Administration. (in Thai)

Serpsung, C. (2013). *Management for human resources development in Bangkok according to the sufficiency economy philosophy*. Doctor of Philosophy in Public Administration Thesis, Eastern Asia University.
(in Thai)

Wirutnipawan, W. (2007). *Management based on the merits and sufficient economy*. Bangkok: Profess. (in Thai)

Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed). New York: Harper & Row.

